

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 22Co/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204503
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121204503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Dominika Horváthová a Mgr. Matúš Staríček v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX B., zastúpený advokátom JUDr. Danielom Kostolanským, so sídlom Štúrova 4, 921 01 Piešťany, o zaplatenie 661,82 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 21C/53/2021 – 46 zo dňa 06.12.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie voči výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a.
- II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný má voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 21C/53/2021 - 8 zo dňa 12.08.2021, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobcovi sumu 661,82 eura a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 2,10 eura a výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1 Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovenia § 9 ods. 7 písm. b) a § 22 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte „zákon č. 580/2004 Z. z.“) a § 79a ods. 1 písm. d) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte „zákon č. 578/2004 Z. z.“).

1.2 Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca je zdravotnou poisťovňou a žalovaný je poistencom žalobcu. Žalovaný dňa 11.07.2020 spadol na schodoch, utrpel úraz hlavy a podvrtnutie členka, priznal požitie alkoholu a bola mu zistená hladina alkoholu 2,253 promile. V nemocnici A. Wintera, n. o. Piešťany mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť a následne žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za ošetrovanie žalovaného sumu 661,82 eura. V Hlásení úrazu pre vymáhanie náhrad za PZS je uvedené, že pacient prišiel s tým, že sa doma šmykol a spadol na schodoch, udrel si hlavu, avšak v bezvedomí nebol. Na okolnosti sa pamätá, točí sa a bolí ho hlava, priznáva použitie alkoholu, S-ETHA: 2,253 ‰. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 03.12.2020 na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 663,92 eura, žalovaný výzvu prevzal dňa 09.12.2020, ale dlžnú sumu neuhradil. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil ani po opätovnej výzve žalobcu. Spornou v konaní bola

existencia príčinnej súvislosti medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanému a užitím alkoholu, keď žalovaný tvrdil, že príčinou pádu bola obmedzená hybnosť kolena po operácii. Podľa súdu prvej inštancie zistený stupeň opitosti nemožno bagatelizovať a tvrdiť, že nemal žiadny vplyv na správanie žalovaného. Bolo možné mať teda dôvodne, aj s prihliadnutím na všeobecne známe prejavy akútnej intoxikácie alkoholom - postihnutie motorických funkcií, za to, že k pádu žalovaného došlo práve v príčinnej súvislosti s jeho stavom, ktorý si žalovaný spôsobil užitím alkoholu, čo súčasne vyplýva aj zo skutočnosti, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, Nemocnica A. Wintera Piešťany, n. o. zistila, že žalovanému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v dôsledku užitia alkoholu a toto oznámila žalobcovi na predpísanom tlačíve (Hlásenie úrazu). Súd navyše uviedol, že ak by aj hybnosť kolena, tvrdená žalovaným bola obmedzená, žalovaný bol povinný vo väčšej miere dodržiavať prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka a počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví. Pri ťažkom stupni opitosti by žalovaný musel jednoznačne preukázať, že príčinou pádu bola skutočnosť, ktorá s alkoholom vôbec nesúvisela, a že k pádu a úrazu by došlo aj bez užitia alkoholu, čo nepreukázal. Súd prvej inštancie tak považoval za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu. Súd preto žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 661,82 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca si súčasne uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za poštovné za doporučenú listovú zásielku v sume 2,10 eura, ktorá suma nebola v konaní sporná, preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj sumu 2,10 eura do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

1.3 O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

2.1 Žalovaný považuje postup súdu prvej inštancie za nesprávny v časti konštatácie, že požitie alkoholu ako návykovej látky bolo príčinou úrazu, ktorý bol spôsobený pádom zo schodov. Pri posudzovaní všeobecnej zodpovednosti za škodu je v danom prípade nutné, aby práve žalobca preukázal priamu príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (požitím návykovej látky a následkom, ktorý sa stal, teda úrazom ktorý si žalovaný spôsobil). Tvrdenia a preložené dôkazy zo strany žalobcu žalovaný považuje za argumentáciu v hypotetickej rovine, a to najmä s ohľadom na lekárske správy pri prijatí žalovaného do zdravotníckeho zariadenia. Žalovaný ďalej uviedol, že mu nie je známy ani jediný príklad zo súdnej praxe, kde by zdravotná poisťovňa postupovala rovnocenne pri vyvedení takejto zodpovednosti pri pľúcnych a respiračných ochoreniach fajčiarov, pričom nikotín je rovnako návyková látka, ktorá bezpochyby spôsobuje pľúcne a aj iné ochorenia, čo je vedecky i medicínsky podložené. Uplatňovanie ustanovenia § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z. pri požití alkoholu a následne poskytnutej zdravotnej starostlivosti a uplatnení regresného nároku ako zodpovednosti za škodu, pokladá žalovaný za účelové a šikanózne. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaný si spôsobil zranenie v dôsledku požitia alkoholu a žalovaný naopak nepreukázal, že sa pošmykol na vlhkých schodoch, žalovaný preto považuje napadnutý rozsudok v kontexte jeho odôvodnenia za nepreskúmateľný, a teda nesprávny. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu zamietol alternatívne, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby sa dôkladne vyrovnal s otázkou zavinenia a priamej príčinnej súvislosti k uplatnenému nároku.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojich dovtedajších tvrdeniach, že správanie žalovaného, koordinácia pohybov, stabilita bolo ovplyvnené alkoholom, pod vplyvom alkoholu došlo k pádu a zdravotný stav žalovaného si vyžiadal lekársku starostlivosť. Žalobca zotrval na predložených dôkazoch a tvrdeniach, že preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku v celom rozsahu, naopak žalovaný netvrdil také skutočnosti, ktorými by spochybnil tvrdenia žalobcu v tom, že k poškodeniu zdravia (úrazu), keď bola nutná zdravotná starostlivosť, došlo pod vplyvom alkoholu. Žalobca sa plne stotožnil so spôsobom a rozsahom dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, s vyhodnotením dôkazov a jeho vecnými a právnymi závermi. Navrhol preto, by odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

4. Odvolacia replika súdu doručená nebola.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) v súlade s § 359 C. s. p., zisťoval, či bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

6. Žalovaný napadol odvolaním všetky výroky prvoinštančného rozsudku. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zrušil platobný rozkaz vydaný týmto súdom, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu a výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zrušením platobného rozkazu smerujúceho voči žalovanému nemohla byť žalovanému spôsobená ujma, nejde preto o rozhodnutie vydané v jeho neprospech. Žalovaný preto nie je oprávnenou stranou podať odvolanie voči tomuto zrušujúcemu rozhodnutiu (výroku I.).

7. Podľa § 386 písm. b) C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

8. V súlade s citovaným ustanovením odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného smerujúce voči výroku I. napadnutého rozsudku o zrušení platobného rozkazu.

9. Výroky II. a III. napadnutého rozsudku boli vydané v neprospech žalovaného, žalovaný je preto oprávnenou stranou podať voči nim odvolanie, pričom ide o rozhodnutia, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.). Po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že žalovaný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. použitím ustanovenia § 388 C. s. p. zmenil.

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol nárok žalobcu voči žalovanému, ktorý je jej poistencom na zaplatenie 661,82 eura z dôvodu, že žalovanému bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti so zranením – pádom na schodoch, pričom v čase úrazu bol pod vplyvom alkoholu. Žalovaný sumu žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že príčinou pádu žalovaného bolo užitie alkoholu. Žalovanému pre úraz spôsobený pádom bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, žalobca teda preukázal príčinnú súvislosť medzi užitím alkoholu žalovaným, jeho úrazom a poskytnutím zdravotnej starostlivosti.

12. Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a dospel k správnym skutkovým zisteniam, preberá preto súdom prvej inštancie zistený skutkový stav. Odvolací súd sa však nezhoduje so závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, keď výsledky vykonaného dokazovania nesprávne právne vyhodnotil. V preskúmanej veci tak nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku, pretože tento nie je vecne správny, nie sú dané ani dôvody pre zrušenie rozhodnutia, taxatívne vymenované v ustanovení § 389 C. s. p.

13. Podľa ustanovenia § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd zistil, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný dňa 11.07.2020 spadol na schodoch, utrpel úraz hlavy a podvrtnutie členka, pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti priznal požitie alkoholu, pričom mu bola zistená hladina alkoholu 2,253 promile. Následne žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za ošetrovanie žalovaného sumu 661,82 eura.

15. Podľa § 9 ods. 7 písm. b) zák. č. 580/2004 Z. z. zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

16. Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nevzniká zdravotnej poisťovni v každom prípade poskytnutia zdravotnej starostlivosti poistencovi, ktorý bol v tom čase pod vplyvom alkoholu, ale len vtedy, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu.

17. Na podporu svojho názoru odvolací súd poukazuje na dôvodovú správu k § 9 ods. 7 písm. b) a c) zákona č. 580/2004 Z. z., v zmysle ktorého nárok zdravotnej poisťovne na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči poistencovi, resp. voči tretej osobe podľa navrhovaného ods. 7 písm. b) a c) vznikne len v prípade preukázaného zavineného protiprávneho konania, čo v praxi znamená, že zdravotná poisťovňa musí poistencovi preukázať zavinenie, protiprávne konanie (porušenie právnej povinnosti) a príčinnú súvislosť medzi zavinením a protiprávnym konaním. K danosti príčinnej súvislosti (kauzálnemu nexusu) odvolací súd poukazuje príkladom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/191/2017 zo dňa 13.08.2018, ktorý okrem iného konštatuje, že „ O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody sú v logickom slede a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach.“

18. V kontexte preskúmvanej veci je zrejmé, že bolo procesnou povinnosťou žalobcu nad všetku pochybnosť preukázať, že potreba poskytnutej zdravotnej starostlivosti vznikla na strane žalovaného výlučne z dôvodu užitia alkoholu. Len v tom prípade by bolo možné prijať záver o existencii príčinnej súvislosti medzi užitím alkoholu žalovaným a poskytnutím zdravotnej starostlivosti. V preskúmvanej veci však bolo nesporne zistené, že žalovaný si spôsobil úraz, vyhľadal zdravotnú starostlivosť, ktorá mu bola poskytnutá a v rámci ktorej uviedol, že požil alkoholický nápoj a následne mu bola zistená hodnota alkoholu v krvi. Z uvedenej skutočnosti nevyplýva, že zdravotná starostlivosť bola žalovanému poskytnutá preukázateľne výlučne v dôsledku užitia alkoholu. Ako je vyššie uvedené – vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy), nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii. O poskytnutie zdravotnej starostlivosti v bezprostrednej príčinnej súvislosti s užitím alkoholu by išlo napríklad v prípade otravy alkoholom. Úvahy súdu prvej inštancie o tom, že pri ťažkom stupni opitosti by žalovaný musel jednoznačne preukázať, že príčinou pádu bola skutočnosť, ktorá s alkoholom vôbec nesúvisela, a že k pádu a úrazu by došlo aj bez užitia alkoholu, nemajú oporu v zákonných ustanoveniach. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno je v preskúmvanej veci na strane žalobcu, úvahy súdu o nepreukázaní príčiny pádu žalovaným sú nesprávne a nedôvodné. Namiesto nie sú ani úvahy o ťažkom stupni opitosti žalovaného, ktorý z vykonaného dokazovania nevyplýva a len všeobecné úvahy bez relevantného dôkazného základu nemajú v odôvodnení súdneho rozhodnutia miesto. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na irelevantnosť vyjadrenia žalobcu, podľa ktorého žalovaný netvrdil také skutočnosti, ktorými by spochybnil tvrdenia v tom, že k poškodeniu zdravia (úrazu), keď bola nutná zdravotná starostlivosť, došlo pod vplyvom alkoholu. Procesnou povinnosťou žalovaného nebolo spochybniť, že k poškodeniu jeho zdravia došlo v situácii, keď bol pod vplyvom alkoholu, naopak ako je už vyššie uvedené, bolo procesnou povinnosťou žalobcu preukázať, že zdravotná starostlivosť sa žalovanému poskytla preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu. Rozdiel v procesnej pozícii žalobcu a žalovaného je tak zřejmý. Len naplnenie procesnej povinnosti žalobcu – unesenie jeho dôkazného bremena, bolo spôsobilé preukázať skutočnosti, ktoré majú význam podľa hmotného práva – citovaného ustanovenia § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z., a tým sú relevantné pre rozhodnutie súdu.

19. S poukazom na uvedené argumenty odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na dostatočne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z. Nesprávnosť aplikácie citovanej právnej normy spočívala práve v nesprávnom vyhodnotení príčinnej súvislosti, keď zákonodarca pre vznik nároku žalobcu vyžaduje poskytnutie zdravotnej starostlivosti preukázateľne v dôsledku užitia alkoholu, čo v preskúmvanej veci preukázané nebolo.

20. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné vo výroku II., ktorý nie je vecne správny a závislom výroku III. zmeniť podľa ustanovenia § 388 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 2 C. s. p. a § 255 ods. 1 C. s. p., keď odvolací súd súčasne rozhodol aj o nároku strán sporu na náhradu trov konania prvoinštančného a aj odvolacieho. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, patrí mu tak plná náhrada trov konania prvoinštančného aj odvolacieho.

21. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).